

были пренесени въ Търново: служи „Житіето на Св. Петка“, съставено отъ Патриарха Евтимія (последнія Български Патриархъ). Това „житіе“ на Св. Петка го е намѣрилъ приснопамятнія поборникъ за българското освобождение и просвѣщеніе С. Раковски въ Котелъ, написано на единъ отломъкъ отъ една книжка въ ръкопись *). Ние ще изложимъ тукъ това „житіе“ не на Св. Петка, но не на сѣция ветъ Български языкъ, но на сегашнія говоримія, за да може всѣки лесно да го прочете, и да го ясно уразумѣе; а не тѣй, както е изложено това „житіе“ въ горѣупомянутія отломъкъ. — Ето и съдържанъето на това „житіе“.

„Като се измина не малко време, и като изнемощѣ скиптръ-тъ на Гръцкото царство, по Божіе попущеніе, Римлянитѣ него завладѣли (уджрѣбли), на които палицата Божественното писаніе именована желѣзна. Тѣй убо тѣ като завладѣха и царствующія градъ (Цариградъ): взели безсрамливо всичкитѣ святи съсѣди и ѣще и честнитѣ мощи на святитѣ. При това тѣ (Римлянитѣ) зели и ограбили всичката церковна утваръ и всичкото царско имѣніе и всичката, просто да се рѣче, красота на градъ-тъ (на Цариградъ); всичко въ Римъ отнесли и испратили. Като всичко това глѣдалъ събора на благочестивитѣ: покриваше ги облакъ сѣтованія и печали; и друго нищо отъ тѣхъ не се чуваше, освенъ: „Вскрѣсни, защо спишь Господи? Защо забравяшъ нашата щета и нашата печаль и проч.“ Въ тия убо и такивато сѣтованія надъ благочестивитѣ владѣаше облакъ. Въ тоже време, като се яви благочестіето свѣтло, и като се уджрѣя крѣпко у Благочестивія Царъ Български Іоана Асѣня сина старшаго Царя Асѣна: той не се уплаши отъ никакво тѣхно лаяніе. Но и слѣдъ време като придоби благополучно побѣда надъ „нечестивитѣ“ (т. е. Римлянитѣ — Католицитѣ): храбро вскочи и като обѣ всичкото Македонско владѣніе, и ѣще же и Сѣресъ, тѣй всичката святая Атонска гора, славнія Солунъ съ всичка Тесалія; тѣй и Тривали и Далмація и Арвантска глаголемата джрѣжава; даже и до Драчія, въ нихъ же постави свѣтлѣ и бла-

*) Видѣлъ съчиненіето на Раковски: За Асѣновци стр. 12 и 110.